

Suomen Koulukirjastoyhdistys on kerännyt yhteen opettajien aikaisempina vuosina keksimiä ideoita Satupäivän viettoon koulussa.

Voit myös lähettää Satupäivän projektisihteerille (info@satupaiva.fi) oman ideasi Satupäivän vietosta koulussa, niin saamme satumaiset oivallukset kiertoön!

Luokasta sadun tapahtumapaikka

Rakensimme luokasta yhdessä valitun sadun tapahtumapaikan ja esitimme kummioppilaille satunäytelmän "aidossa ympäristössä". Katsojat istuivat sisällä kääpiöiden talossa seuraamassa Lumikin puuhailua.

Satuhahmon talon/asumuksen rakentaminen ja sisustaminen

Teimme pahvilaatikosta yhdessä kummioppilaiden kanssa saturakennukset. Unohtumattomin lienee innokkaiden toka- ja kuudesluokkalaisten tyttöjen sokeripaloista ja sellofaanista tekemä Lumikuningattaren linna.

Satujukeboksi

Annoimme pienten oppilaiden valita mieleisensä tarina tarjottimelta ja isompi oppilas luki sen hänelle.

Yhdistä kuva ja satu

Keräsimme netistä kuvia, jotka kukin liittyivät yhteen tiettyyn satuun. Laitoimme kuvat ja satujen nimet esille. Oppilaat kävivät yhdistämässä oikean kuvan satuun. Saman voi toteuttaa esineillä, jotka liittyvät satuun.

Satujen kanssa maailman ympäri

Kerroimme sadun joka maanosasta, ja katsoimme karttapallosta kuinka kiersimme maapallon.

Sadun modernisoiminen

Jokainen sai valita oman sadun, jonka sai modernisoida omalla tavallaan.

Satutoivekortti

Oppilaat täyttävät kukin "satutoivekortin", johon täytetään pyydettävän sadun nimi, tyyli (esimerkiksi pelottava, hauska, seikkailukertomus jne.) ja muutama esine, paikka tai henkilö, jonka sadussa toivotaan esiintyvän. Oppilaat vaihtavat kortteja keskenään ja kirjoittavat toisilleen sadut kortin toiveiden pohjalta.

Satunaamiaiset

Valitsimme oman lempisatuhahmon ja elimme koulupäivän hänen roolissaan (luokallista hienoja prinsessoja, ritareita ja merirosvoja opettikin Peppi...)

Ryhmässä syntyy satu

Jaetaan tehtävät: satumaailman luominen, kolmen päähenkilön luominen, pahan vastustajan luominen, ongelman luominen, taikaesineen luominen. Kerrotaan tarina yhdessä, yksi kirjoittaa kun muut kertovat. Jos on aikaa, sadusta voi tehdä yhdessä kuvitetun kirjan.

Luokan saduttaminen

Kehota lapsiryhmää "Kerro satu tai tarina!" Kirjoita sitten tarina juuri niin kuin ryhmä sen sillä hetkellä haluaa kertoa. Kirjoita sana sanalta se muistiin kertojan nähden mitään muuttamatta tai korjaamatta. Kun tarina on valmis, lue se ryhmälle, jotta se voi korjata tai muuttaa sitä, mikäli itse haluaa. Voitte esimerkiksi sopia, että jokainen saa vuorotellen kertoa yhden lauseen tai pienen, vähän pidemmän pätkän.

Lapsi haluaa usein piirtää kertomuksestaan kuvan. Joskus lapset haluavat piirtää ensin kertomuksen ja kertoa vasta sitten. Saduttaa voi myös valmiin kuvan pohjalta. Lasten saduille voi varata oman kansion kirjahyllyyn tai ripustakaa ne seinälle lasten nähtäville.

Satuvierailu

Kutsu luokkaan sadunlukija! Lasten vanhemmista, isovanhemmista tai vaikkapa lähimmästä palvelutalosta löytyy varmasti innokkaita sadunkertojia, jotka mielellään tulisivat tekemään sadunlukuvierailun luokkaan.

Kummitussatuja koulun vintillä ja kellarissa

Opettajien kanssa luimme turvallisesti arjesta vieraassa ympäristössä hieman dramatisoidusti satuja.

Tilkuista tehty satutuoli

Ompelin pikkutuolille istuinpehmusteen tilkkutyönä. Tilkut olivat mahdollisimman mielikuvitukseen vetoavia materiaaleja. Uskottelin pikku oppilaille, että ne olivat peräisin Satumaan hoviompelijattaren tilkkukopasta. Kaikki palaset liittyivät tuttuihin tai ohjelmassa oleviin satuhenkilöihin. Samettipalanen oli Prinssi Yönsilmän lapsuudenaikaisesta merimiespuvusta, pitsiröyhellys Ruususen kastemekosta, oli lohikäärmeennahkaa, Hannun ja Kertun noidan mökin ikkunaverhoa, Lumikin äitipuolen paljettipukua, pätkä Prinsessa Adalminan helminauhaa, Vaahteramäen Eemelin ruutupaitaa, Mestaritontunsukan kantapäätä sun muuta... Lapset olivat hyviä keksimään, kun vähän johdatteli alkuun. Tuoli oli pyhitetty satujen ääneen lukemiselle. Myöhemmin oppilaat lukivat tuolilta omia kirjoitelmiaan. Tuolin lumo säilyi yli vuosiluokkien.

Englannin opetuksen laajalle joukolle soveltuva tehtävä/ sadun tunnistustehtävä

Tehtävä, jonka voi toteuttaa kilpailuna, tai tekstinlukuharjoituksena englannin tunnilla. Alla on tunnettujen satujen alkuja (nimi ja kirjailija löytyvät alta). Tekstit on kopioitu Project Gutenbergin kirjoista. Näytä oppilaalle joko koko teksti ilman nimeä, tai lyhennä tekstiä, jolloin tehtävä vaikeutuu. Oppilaiden tehtävänä on tunnistaa sadut.

Many years ago there was an Emperor, who was so excessively fond of new clothes, that he spent all his money in dress. He did not trouble himself in the least about his soldiers; nor did he care to go either to the theatre or the chase, except for the opportunities then afforded him for displaying his new clothes. He had a different suit for each hour of the day; and as of any other king or emperor, one is

accustomed to say, "he is sitting in council," it was always said of him, "The Emperor is sitting in his wardrobe."

Andersen's Fairy Tales: The Emperor's New Clothes

Most terrible cold it was; it snowed, and was nearly quite dark, and evening-the last evening of the year. In this cold and darkness there went along the street a poor little girl, bareheaded, and with naked feet. When she left home she had slippers on, it is true; but what was the good of that? They were very large slippers, which her mother had hitherto worn; so large were they; and the poor little thing lost them as she scuffled away across the street, because of two carriages that rolled by dreadfully fast.

Andersen's Fairy Tales: The Little Match Girl

There was a miller, who left no more estate to the three sons he had, than his Mill, his Ass, and his Cat. The partition was soon made. Neither the scrivener nor attorney were sent for. They would soon have eaten up all the poor patrimony. The eldest had the Mill, the second the Ass, and the youngest nothing but the Cat.

Charles Perrault: The Master Cat or Puss in Boots

There were formerly a King and a Queen, who were so sorry that they had no children, so sorry that it cannot be expressed. They went to all the waters in the world; pilgrimages, all ways were tried and all to no purpose. At last, however, the Queen proved with child, and was brought to bed of a daughter. There was a very fine christening; and the Princess had for her godmothers all the Fairies they could find in the whole kingdom (they found seven), that every one of them might give her a gift, as was the custom of Fairies in those days, and that by this means the Princess might have all the perfections imaginable.

Charles Perrault: The Sleeping Beauty in the Wood

Once upon a time there was a gentleman who married, for his second wife, the proudest and most haughty woman that ever was seen. She had two daughters of her own, who were, indeed, exactly like her in all things. The gentleman had also a young daughter, of rare goodness and sweetness of temper, which she took from her mother, who was the best creature in the world.

Charles Perrault: Cinderella, or the Little Glass Slipper.

There were once a man and a woman who had long in vain wished for a child. At length the woman hoped that God was about to grant her desire. These people had a little window at the back of their house from which a splendid garden could be seen, which was full of the most beautiful flowers and herbs. It was, however, surrounded by a high wall, and no one dared to go into it because it belonged to an enchantress, who had great power and was dreaded by all the world. One day the woman was standing by this window and looking down into the garden, when she saw a bed which was planted with the most beautiful rampion (rapunzel), and it looked so fresh and green that she longed for it, she quite pine away, and began to look pale and miserable. Then the husband was alarmed, and asked: "What ails you, dear wife?" "Ah", she replied, "if I can't eat some of the rampion, which is in the garden behind our house, I shall die."

Grimm's Fairy Tales: Rapunzel

Hard by a great forest dwelt a poor wood-cutter with his wife and two children... He had little to bite and to break, and once when great dearth fell on the land, he could no longer procure even daily bread. Now when he thought over this by night in his bed, and tossed about in his anxiety, he groaned and said to his wife: "What is to become of us? How are we to feed our poor children, when we no longer have anything for ourselves?" "I'll tell you what, husband," answered the woman, "early tomorrow morning we will take the children out into the forest to where it is the thickest; there we will light a fire for them, and give each of them one more piece of bread, and then we will go to our work and leave them alone."

Wilhelm Grimm & Jacob Grimm: Hansel und Gretel

There once lived a poor tailor, who had a son called..., a careless, idle boy who would do nothing but play all day long in the streets with little idle boys like himself. This so grieved the father that he died; yet, in spite of his mother's tears and prayers, the son did not mend his ways. One day, when he was playing in the streets as usual, a stranger asked him his age, and if he was the son of Mustapha the tailor. "I am, sir" replied the boy; "but he died a long while ago." On this the stranger, who was a famous African

magician, fell on his neck and kissed him saying: " I'm your
uncle...